

DECIZIE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele ședinței
judecători

Valentina Clevadi
Luiza Gafton
Nicolae Craiu
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de către Crăciun Alexandru,
în cauza civilă la cererea introductivă a Inspectoratului Fiscal de Stat, Direcția
Administrație Fiscală Ciocana cu privire la intentarea procedurii de insolvență față
de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi Revoluție”,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017, prin care a fost
admisă parțial cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Taxi
Revoluție”, Vasilev Ruslan cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor
organelor de conducere a Societății cu Răspundere Limitată „Taxi Revoluție”
administratorului Crăciun Alexandru și a contabilului Cebotaru Cristina,

c o n s t a t ă :

La 08 octombrie 2014, creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat, Direcția
Administrația Fiscală Ciocana s-a adresat în instanța de insolvență a Curții de Apel
Chișinău cu cerere introductivă privind intentarea procedurii de insolvență față de
debitorul SRL „Taxi Revoluție” cu sediul mun. Chișinău, str. M. Sadoveanu 4/9 of.47
c/f 11009600041515.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2014, a fost admisă spre
examinare cererea introductivă depusă de creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat Direcția
Administrația Fiscală Ciocana, în calitate de administrator provizoriu fiind desemnat
Vasilev Ruslan.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2014, a fost admisă
cererea creditorului Inspectoratului Fiscal de Stat, Direcția Administrația Fiscală
Ciocana, s-a dispus inițierea procedurii simplificate și dizolvarea SRL „Taxi Revoluție”,
în calitate de lichidator fiind desemnat Vasilev Ruslan.

La 19 mai 2015, lichidatorul SRL „Taxi Revoluție”, Vasilev Ruslan, a înaintat
cerere cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de
conducere ale SRL „Taxi Revoluție”, solicitând emiterea unei hotărâri de atragere la
răspundere subsidiară a lui Crăciun Alexandru - fondator unic și administratorul
debitorului SRL „Taxi Revoluție” în proces de faliment simplificat și a contabilului
Cebotaru Cristina, IDNP 2003001000932, mun. Chișinău, or. Codru, str. Sf. Nicolai, 84

și încasarea în mod solidar a creanțelor fiscale în sumă totală de 36 248, 50 lei, încasarea de la Crăciun Alexandru și a contabilului Cebotaru Cristina în beneficiul SRL „Taxi Revoluție” a datoriei în sumă de 36 248,50 lei, descalificarea conducătorului și fondatorului Crăciun Alexandru Vladimir mun. Chișinău str. Titulescu, 4/9 of. 47, IDNP 0970708021594 pe un termen de cinci ani conform art. 227 lit. c), art. 228 alin. (2) din Legea insolvenței.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015 a fost admisă parțial acțiunea lichidatorului SRL „Taxi Revoluție”, Vasiliev Ruslan cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară a administratorului și fondatorului SRL „Taxi Revoluție” Crăciun Alexandru și a contabilului Cebotaru Cristina, s-a încasat în mod solidar de la părțile Crăciun Alexandru și Cebotaru Cristina în beneficiul SRL „Taxi Revoluție” a datoriei debitorului insolvent SRL „Taxi Revoluție” în valoare de 30 000 lei (treizeci mii lei), în rest pretențiile au fost respinse ca nefondate.

S-a încasat de la Crăciun Alexandru și Cebotaru Cristina în mod solidar în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 900 lei (nouă sute lei).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26 octombrie 2017, s-a repus în termen recursul declarat de Cebotaru Cristina, s-a admis recursul declarat de către Cebotaru Cristina și a fost casată integral hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015 cu trimiterea pricinii spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017 a fost admisă parțial cererea lichidatorului SRL „Taxi Revoluție”, Vasiliev Ruslan cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Taxi Revoluție” administratorului Crăciun Alexandru și a contabilului Cebotaru Cristina, s-a încasat din contul administratorului și fondatorului SRL „Taxi Revoluție” –Crăciun Alexandru Vladimir, mun. Chișinău, str. Titulescu 4/9, of. 47, IDNP (0970708021594), o parte din datoriile debitorului insolvent SRL „Taxi Revoluție” (în procedura simplificată a falimentului) în sumă de 30 000,00 lei (treizeci mii lei), care urmează a fi transferați pe contul bancar de acumulare gestionat de lichidatorul Vasiliev Ruslan și taxa de stat în sumă de 900,00 lei (nouă sute lei), cu descalificarea administratorului și fondatorului SRL „Taxi Revoluție” - Crăciun Alexandru Vladimir, de a fi membru al unui organ de conducere ori de control într-o societate comercială sau asociație de economii și împrumut, pe un termen de 5 ani.

În rest cererea lichidatorului SRL „Taxi Revoluție” - Vasiliev Ruslan, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Taxi Revoluție”, a contabilului Cebotaru Cristina a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 07 martie 2017, Crăciun Alexandru, a depus recurs împotriva hotărârii menționate, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii contestate în partea în care s-a admis cererea lichidatorului SRL „Taxi Revoluție”, Vasiliev Ruslan cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Taxi Revoluție” cu încasarea din contul său în beneficiul SRL „Taxi Revoluție” a sumei de 30 000,00 lei (treizeci mii lei) și a taxei de stat în mărime de 900,00 lei (nouă sute lei), cu descalificarea administratorului și fondatorului SRL „Taxi Revoluție” - Crăciun Alexandru Vladimir, de a fi membru al unui organ de conducere ori de control într-o societate comercială sau asociație de economii și împrumut, pe un termen de 5 ani și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea cererii lichidatorului ca fiind tardivă și neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea recurată, considerând-o

neîntemeiată, emisă cu interpretarea în mod eronat a legii, încălcarea normelor de drept procedural și fără a fi elucidate pe deplin toate circumstanțele cauzei.

Cu referire la prevederile art. 248 alin. (5) și art. 247 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, susține că este neîntemeiată și tardivă cererea de atragere la răspundere a membrilor organelor de conducere a debitorului Crăciun Alexandru, care a administrat întreprinderea debitoare pînă în anul 2010.

Menționează că ignorînd circumstanțele cauzei, nu a fost stabilit în ce constă culpa lui Crăciun Alexandru or, la materialele cauzei de insolvență nu sunt anexate careva probe admisibile și concludente în acest sens.

Invocă că în speță instanța și lichidatorul au interpretat și aplicat eronat prevederile art. 15, art. 247 și art. 248 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Apreciază drept pripite concluziile instanței de judecată, deoarece derivă din examinarea superficială a împrejurărilor ce permit constatarea existenței sau lipsei temeiurilor de tragere la răspundere subsidiară a fiecărei persoane vizate în parte.

Consideră neîntemeiate și afirmațiile instanței cu referire la faptul că dânsul se face culpabil de survenirea stării de insolvență a SRL „Taxi Revoluție” or urmează a fi demonstrate acțiunile culpabile ale acestuia la survenirea stării de insolvență a întreprinderii, cu atât mai mult din actele cauzei nu rezultă careva probe concludente care ar demonstra că dânsul se face vinovat de incapacitatea de plată sau supraîndatorarea întreprinderii.

Mai mult, invocă că instanța de insolvență fără lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt, care ar fi în coroborare cu normele de drept material aplicabile cazului, a conchis că cererea formulată de lichidator în vederea atragerii sale la răspundere subsidiară este întemeiată și urmează a fi admisă.

Relatează că instanța de judecată la judecarea pricinii, urma să verifice toate circumstanțele ce prezintă importanță pentru soluționarea corectă a litigiului, să aprecieze sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 CPC, probele administrate în dosar și, în dependență de situația stabilită să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Pentru considerentele enunțate, conchide că hotărîrea recurată este contrară circumstanțelor pricinii și normelor de drept material și procedural.

În conformitate cu art. 429 alin. (1) Codul de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cît și hotărîrile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolvență.

Conform art. 8 alin. (1) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărîrile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Articolul 248 alin. (6) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 prevede că hotărîrile adoptate pe chestiuni ce vizează răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

Drept urmare, instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 07 martie 2017 împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, Recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios

administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii instanței de insolvență din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanță, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

După cum denotă actele pricinii, în cauza civilă la cererea introductivă a Inspectoratului Fiscal de Stat, Direcția Administrare Fiscală Ciocana cu privire la intentarea procedurii de insolvență față de SRL „Taxi Revoluție”, lichidatorul debitorului SRL „Taxi Revoluție” în procedura falimentului simplificat, Vasiliev Ruslan a depus cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a administratorului și unicului fondator a SRL „Taxi Revoluție” Crăciun Alexandru și a contabilului Cebotaru Cristina, încasarea în mod solidar a creanțelor fiscale în sumă totală de 36 248,50 lei, a datoriei în sumă de 36 248,50 lei și descalificarea conducătorului și fondatorului SRL „Taxi Revoluție” - Crăciun Alexandru pe un termen de 5 ani conform prevederilor art. 227 lit. c), art. 228 alin. (2) din Legea insolvenței.

Fiind investită cu examinarea pricinii în cauză, instanță de insolvență, prin hotărârea din 17 noiembrie 2015 a admis parțial cererea lichidatorului SRL „Taxi Revoluție” cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a administratorului și fondatorului SRL „Taxi Revoluție” Crăciun Alexandru și a contabilului Cebotaru Cristina, și a dispus încarea în mod solidar de la părțile Crăciun Alexandru și Cebotaru Cristina în beneficiul SRL „Taxi Revoluție” a datoriei debitorului insolvent SRL „Taxi Revoluție” în valoare de 30 000 lei, în rest cererea a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Crăciun Alexandru și Cebotaru Cristina în mod solidar în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 900 lei (nouă sute lei).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26 octombrie 2017, s-a repus în termen recursul declarat de Cebotaru Cristina, s-a admis recursul declarat de către Cebotaru Cristina și a fost casată integral hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015 cu trimiterea pricinii spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017 a fost admisă parțial cererea lichidatorului SRL „Taxi Revoluție”, Vasiliev Ruslan cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Taxi Revoluție” administratorului Crăciun Alexandru și a contabilului Cebotaru Cristina, s-a încasat din contul administratorului și fondatorului SRL „Taxi Revoluție” - Crăciun Alexandru Vladimir, mun. Chișinău, str. Titulescu 4/9, of. 47, IDNP (0970708021594), o parte din datoriile debitorului insolvent SRL „Taxi Revoluție” (în procedura simplificată a falimentului) în sumă de 30 000,00 lei (treizeci mii lei), care urmează a fi transferați pe contul bancar de acumulare gestionat de lichidatorul Vasiliev Ruslan și taxa de stat în sumă de 900,00 lei (nouă sute lei), cu descalificarea administratorului și fondatorului SRL „Taxi Revoluție” - Crăciun Alexandru Vladimir, de a fi membru al unui organ de conducere ori de control într-o societate comercială sau asociație de economii și împrumut, pe un termen de 5 ani.

În rest cererea lichidatorului SRL „Taxi Revoluție” - Vasiliev Ruslan, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Taxi Revoluție”, a contabilului Cebotaru Cristina a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Instanța de recurs constată ca legală soluția dată de instanța de insolvență în sensul admiterii parțiale a cererii lichidatorului SRL „Taxi Revoluție” - Vasiliev Ruslan

privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului și fondatorului SRL „Taxi Revoluție” –Crăciun Alexandru și încasarea de la acesta în beneficiul SRL „Taxi Revoluție” a sumei de 30 000,00 lei, cu descalficarea administratorului și fondatorului SRL „Taxi Revoluție” - Crăciun Alexandru Vladimir, de a fi membru al unui organ de conducere ori de control într-o societate comercială sau asociație de economii și împrumut, pe un termen de 5 ani.

În susținerea opiniei enunțate se vor reține prevederile art. 247 alin. (1) și alin. (2) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvență, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

La caz, prezintă relevanță și prevederile art. 248 al Legii insolvenței care indică că dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului instanța de insolvență poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvent să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvența prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate; e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori; h) nedeplinirea cererii de intentare a procesului de insolvență conform prevederilor art. 14; i) comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

La acest segment instanța de recurs remarcă prevederile alin. (3) al normei enunțate care statuează că dacă administratorul insolvenței/lichidatorul a omis să formuleze acțiunea în cauză, iar răspunderea consemnată la alin. (1) amenință să se prescrie, comitetul creditorilor poate cere instanței de insolvență să fie autorizat a introduce acțiunea prevăzută la alin. (1).

Același articol la alin. (4) prevede că, în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvență să fie actuală sau anterioară perioadei în care și-au exercitat mandatul ori au deținut poziția ce ar fi putut cauza insolvența debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvența sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvența și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii.

(5) Măsura prevăzută la alin. (1) se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de

insolvabilitate, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărîrii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

(6) În toate cazurile, asupra acțiunii prevăzute la alin. (1), instanța de insolvabilitate se pronunță prin hotărîre, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

Astfel, la judecarea cauzelor ce țin de intentarea procesului de insolvabilitate, legea care stabilește obligațiile organelor de conducere ale debitorului este Legea insolvabilității, care conform art. 1 alin. (2), este aplicabilă persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, întreprinzătorilor individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător, societăților de asigurări, fondurilor de investiții, companiilor fiduciare, organizațiilor necomerciale, înregistrate în Republica Moldova în modul stabilit.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității, în cazul insolvabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvabilitate intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditorii în măsura în care bunurile debitorului sînt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

Analizând circumstanțele speței prin prisma normelor de drept invocate supra, instanța de recurs constată că potrivit datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice și întreprinzătorilor individuali, în calitate de fondator unic și administrator al SRL „Taxi Revoluție” figurează Crăciun Alexandru, IDNP 0970708021594 (f. d. 14).

De asemenea, din materialele cauzei, rezultă că debitorul SRL „Taxi Revoluție” se află în incapacitate de plată, nu dispune de bunuri și nu va fi posibilă achitarea creanțelor creditorilor validați.

În acest sens lichidatorul debitorului SRL „Taxi Revoluție”, în procedura falimentului simplificat-Vasiliev Ruslan, în cererea de atragere la răspundere subsidiară a administratorului Crăciun Alexandru, a menționat că nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate, și micșorarea activului societății se datorează administratorului SRL „Taxi Revoluție”, Crăciun Alexandru.

Or, din anul 2010 întreprinderea nu mai activează, nu a prezentat dări de seamă fiscale și financiare și nu a întreprins măsuri prevăzute de legislație privind stingerea restanței față de buget.

Astfel, unul din temeiurile pentru atragerea administratorului debitorului SRL „Taxi Revoluție” –Crăciun Alexandru la răspundere subsidiară este faptul că de către acesta nu a fost depusă cererea introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 din Legea insolvabilității.

Suplimentar celor invocate a menționat lichidatorul, că membrii organelor de conducere ale debitorului nu au conlucrat cu administratorul provizoriu/lichidatorul și nu au transmis acestuia informațiile cu privire la activitatea debitorului și la patrimoniul său, precum și documentele activității economice și documentele de evidență contabilă.

În acest sens instanța de recurs reține că prin încheierea Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2014, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de către creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat, Direcția Administrarea Fiscală Ciocana, în calitate de administrator provizoriu fiind desemnat Vasiliev Ruslan.

Sub acest aspect, în speță se va reține că odată cu instituirea perioadei de observare față de debitorul insolvabil s-au întreprins un șir de măsuri, ce s-a soldat cu

întocmirea unui raport cu privire la stabilirea existenței temeiurilor de insolvabilitate.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2014, a fost intentat procesul de insolvabilitate în privința SRL „Taxi Revoluție” cu inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea debitorului. În calitate de lichidator a fost desemnat Vasilev Ruslan.

La fel, în cadrul derulării procesului de insolvabilitate prin informațiile de la Registrele publice s-a constatat că debitorul insolvabil nu dispune de careva bunuri care ar putea fi incluse în masa debitoare.

Conform art. 10 alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului.

Conform art. 14 alin. (2) și (3) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă și în cazul în care: a) executarea integrală a creanțelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanțelor celorlalți creditori; b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanțele creditorilor.

Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2).

Conform art. 72 alin. (7) Legea cu privire la societățile cu răspundere limitată nr. 135-XVI din 14 iunie 2007, în cazul apariției indiciilor de insolvabilitate, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociații nu vor acoperi pierderile.

Conform art. 14 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorii debitorului răspund subsidiar în față creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3). Aceste persoane sînt trase la răspundere penală în conformitate cu legea.

Astfel, în condițiile textelor citate, contrar susținerilor recurentului, instanța de recurs constată drept corectă mențiunea instanței de insolvabilitate cu referire la faptul că conducerea SRL „Taxi Revoluție”, era obligată să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10, iar conform alin. (3) debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor de intentare a procesului de insolvabilitate.

Or, prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău 11 decembrie 2014, a fost intentat procesul de insolvabilitate în privința SRL „Taxi Revoluție” cu inițierea procedurii simplificate a falimentului, iar Crăciun Alexandru fiind administratorul SRL „Taxi Revoluție” la această dată, a cunoscut despre apariția incapacității de plată pînă la intentarea procesului de insolvabilitate.

Prin urmare, se atestă temeinicia concluziilor primei instanțe privind încălcarea de către administratorul debitorului SRL „Taxi Revoluție”, Crăciun Alexandru a obligației legale de a depune cererea introductivă, luând în considerație că cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate a fost înaintată de către Inspectoratul Fiscal de Stat, Direcția Administrarea Fiscală Ciocana, iar la data depunerii cererii

introdutive debitorul de afla în imposibilitatea satisfacerii integrale a creanțelor scadente a creditorului Inspectoratul Fiscal de Stat, Direcția Administrarea Fiscală Ciocana.

Deci, la momentul respectiv debitorul nu dispunea de bunuri care ar acoperi cheltuielile procesului de insolvență și nici pentru a stinge o parte din creanțele creditorilor, nu dispune de capacități operaționale și funcționale viabile care i-ar asigura desfășurarea datoriilor față de creditor, fiind în imposibilitatea continuării activității de antreprenoriat.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului Crăciun Alexandru precum că cererea lichidatorului debitorului SRL „Taxi Revoluție”, în procedura falimentului simplificat-Vasiliev Ruslan privind atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Taxi Revoluție” în procedura falimentului simplificat este depusă cu încălcarea termenului de prescripție de 3 ani.

Aici se va remarca că, în speță a fost deja constatat faptul că cererea de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere SRL „Taxi Revoluție” a fost depusă cu respectarea termenului de prescripție de 3 ani, sau, hotărârea de intentare a procesului de insolvență față de debitorul SRL „Taxi Revoluție” a fost adoptată la data de 11 decembrie 2014, iar cererea de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Taxi Revoluție” în proces de faliment simplificat a fost depusă la data de 19 mai 2015 or, cum rezultă din art. 248 alin. (5) Legea insolvenței, termenul de 3 ani stabilit pentru depunerea cererii de angajare a răspunderii speciale nu poate începe a curge decât după intentarea procesului de insolvență, iar termenul de 2 ani reglementat de aceeași normă este prevăzut pentru calculul limitelor temporale în care au fost comise acțiunile enumerate la alin. (1) al art. 248 anterior intentării procesului de insolvență.

Astfel, este de înțeles că o altă interpretare decât cea invocată supra nu poate fi acceptată, deoarece termenul de 3 ani începe să curgă de la data la care s-au cunoscut circumstanțele și persoanele cărora le poate fi imputată insolvența, acest termen nefiind pasibil să curgă decât după intentarea nemijlocită a procesului de insolvență.

În aceste condiții instanța de recurs apreciază drept corecte concluziile instanței de insolvență că în speță sunt temeiuri suficiente de atragere la răspundere subsidiară a administratorului debitorului SRL „Taxi Revoluție” –Crăciun Alexandru.

Sunt lipsite de sens și apreciate critic de instanța de recurs susținerile recurentului Crăciun Alexandru cu privire la faptul că nu-i este imputabilă apariția stării de insolvență a SRL „Taxi Revoluție”, iar lichidatorul debitorului SRL „Taxi Revoluție”, Vasiliev Ruslan nu a demonstrat acest fapt.

Aceasta deoarece, după cum corect a remarcat și prima instanță în speță s-a demonstrat cu certitudine existența temeiurilor pentru atragerea administratorului SRL „Taxi Revoluție” – Crăciun Alexandru la răspundere subsidiară, în temeiurile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. h) a Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Este lipsită de esență și susținerea recurențelor precum că instanța de fond și lichidatorul au interpretat și aplicat eronat prevederile art. 15, art. 247, art. 248 din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, deoarece în confirmarea acestor susțineri nu au fost prezentate careva probe, respectiv nu pot fi reținute de instanța de recurs ca fiind întemeiate.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță deoarece nu denotă interpretarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural de către instanța de insolvență, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii

recurate și urmează a fi respinse.

De altfel, în lipsa probelor confirmative ce ar demonstra temeinicia solicitării înaintate, argumentele aduse în susținerea acesteia se vor aprecia ca declarative.

În asemenea circumstanțe, având în susținere și normele Legii insolvenței care reglementează răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului, precum și circumstanțele stabilite în speță, instanța de recurs constată ca întemeiată concluzia instanței de insolvență cu privire la admiterea parțială a cererii lichidatorului SRL „Taxi Revoluție”, Vasilev Ruslan privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului Crăciun Alexandru, fiind just dispusă încasarea de la Crăciun Alexandru, în beneficiul SRL „Taxi Revoluție” a sumei de 30 000 lei.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Crăciun Alexandru și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Crăciun Alexandru.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017, în cauza civilă la cererea introductivă a Inspectoratului Fiscal de Stat, Direcția Administrare Fiscală Ciocana cu privire la intentarea procedurii de insolvență față de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi Revoluție”.

Decizia este irevocabilă .

Președintele ședinței

Valentina Clevadi

judcători

Luiza Gafton

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari

Galina Stratulat